

Napadi, kritike na (duhovno usmerjene) ljudi Izziv, vsem v pozornost, primerno pozitiven odziv

Vsebina podučuje, spodbuja. Delno okultna, terja veliko dodatnih obrazložitev (...) in globlje proučevanje, meditacijo in samo-opazovanje. Izzivov, raziskovanja različnih zvrsti in nivojev mišljenja, ne zmanjka nikoli.

Z vedenjem postajamo razumevajoči do vseh možnih vsebin, vsebin človeških teles oz. miselnim silam, ki narekujejo pisanja, vodijo roko, podobno kot - »ne sproži pištola človek temveč prst.«
Za Učenje res ni skrbeti - Vse so Lekcije. Ko jih premagamo se v bistvu vsega in vseh bistveno manj bojimo, predvsem in v odnosu na običajno misleče ljudi; s premagovanjem strahov krepimo se celostno in širimo pozitivno samopodobo, porečemo: ta človek ima močan duh.

Osnovne lekcije je možno z ustreznimi predispozicijami in intenzivnim programom (Učenec - Učitelj) oddelati že v enem življenju, zato se naš planet uvršča med najboljše učilnice za pridošle duše. Zaradi tega, oz. procesa preobrazbe, sedaj, natanko v tretini 5. post atlantske epohe, je naša Zemlja deležna pozornosti-učenja od številnih (preko 75 različnih) nezemeljskih ras.

Ko se primerno odzoveš si primerno pozitiven. Primerno lahko pomeni, da si le nekaj bolj poz. od drugega, kar pa ne pomeni da nisi v neki (potrebni) meri negativen, saj lahko s preveč ali premalo zgrešimo ravnovesje v verbalni ali neverbalni komunikaciji - povzročimo odboj...

Lastno ravnovesje (jin-jang) ne določa oz. ni enako ravnovesju v drugemu ali drugje ...

Duhovni človek dobro ve, kdaj, zakaj in kolikšni merici je bil z nekom negativen vendar se zaveda, da mora izražati pozitivnejšo vlogo pristno in vedno do vsakogar in do vsega čemur pristopa. Da ne prekrši sveta pravila, obstajajo za to varovalke...

Brez primerne negativnosti ne moremo eksistirati v obstoječi fluidno-fiziološko-fizični obliki, vsaj dlje časa ne (čisto bitje Krista je v telesu lahko eksistralo le 3 leta; ob visoki pozitivnosti telo hitreje razpade...), zato je temu podobne vsebine še posebej

previdno in postopno skozi zdrav razum vnašati v svoje življenje napram drugim...

Pretiravanje v čiščenju oz. pozitivnem lahko povzroči brezup, nesmiselnost bivanja, duševno apatijo, sanjarjenje, izgubo občutka za realnost, opravilno nesposobnost, samouničenje temeljne zavesti, kolabiranje vitalnih sil fizisa, suicid.

Si pozitiven samo za sebe ali zmoreš le-to tudi za druge?

Ko pasivni ne zmore odziva pozitivnosti, spodbuja negativnost.

Pozitiven se na nepravilnosti/negativnosti/subjektivnosti odzove, obrazloži, navede dejstva, poda predloge, rešitve, usmeritve.

Navidez je v teoriji vse tako preprosto, v dani situaciji pa večinoma zahtevno in kompleksno, saj za vsako dušo, grupo, stroko, okoliščino, razpoloženje, zadevo... obstaja temu primeren tudi pristop, mimika, specifična govorica telesa (kinezika), ustrezna terminologija pojmov, duševno-duhoven pristop, energetska ne-skladja (ki-ga-ku), bioritmi, vplivi od zgoraj itn.

Duhovni človek ljubi vse duše - po Kristu:

»Ko bi vedeli kako vas ljubim, jokali bi od sreče.«

V kolikor je neka duša bolj razvita, jo ljubi še v 'subjektivnem' smislu...

Duhovni človek se torej ne izogiba komunikaciji niti z najbolj negativnimi, s čimer krepi moč pozitivnega duha, temeljnega poslanstva po Kristusu - Jaz Sem. V bistvu čuti, da so zaničevani še najbolj potrebni duševne podpore.

Tudi v najbolj sprevrženih ljudeh je potrebno iskati in prepoznati poz. lastnosti, vrline in talente in temu primerno, medsebojno komunikacijo uglasiti na pozitiven pristop, je kanaliziranje... Pri tem se ne oziramo na morebiten, trenutno navidezen neuspeh, ker vedno najprej deluje nevidno, potem šele vidno.

Preudarne misli se namenja ne le bližnjim ampak tudi duhovnim bitjem, duh. hierarhiji. Tudi Oni se od Nas učijo. Oplemenitene je potrebno vračati nazaj, da duhovni impulzi lahko kapljajo tudi drugim iskalcem resnice, od zgoraj.

Aktualno znanje je učinkoviteje od zastarelega. Danes smo sposobni sprejemati in obdelati veliko več podatkov kot pred stoletjem (ca. 60x), ker je to potrebno za razvoj, a sile opozicije so ojačale še bolj.

Terjajo pa ta, malo višja znanja, duhovna dejstva, ca. 5x več časa v pozornem 'branju', ob katerem se lahko prej prebere ca. 100 strani dolg roman.

V neprimernem razpoloženju (tega bo v prehodnem obdobju vedno več) se veliko ljudi sooča (nezavedno) z notranjimi bitkami med dobrim in slabim, t.i. bipolarnostjo. Če bi klinični psihologi (psihiatri) pacientom obrazložili, da po dobrem razpoloženju obstajajo pogoji za napad negativnih sil, ki se želijo izživeti in po tem obratno, bi se ljudje lahko bolj oprli na samoopazovanje, del samozdravljenja... Pozitivneje je take bitke izživeti introspektivno (navznoter), v kolikor pa te moči ni, lahko nekdo, prepoznani v večji deviaciji, sprejme napotnico... in depresive kar za celo telo, tudi za pozitivno...

Motnje oz. bipolarno razpoloženje prelito na papir sicer zmore večjo samoanalizo, podobno kot v spovednici predamo nekaj trpke vesti, vendar z javnim govorom, pisanjem, neugodno izpostavimo drugim lastno (grešno) vsebino, slabosti, kar je, večinoma brez potrebe, izpostavljeno zlorabi duše. Namreč, večina bolj pomni (običajno vse življenje), nedoslednosti v človeku, dočim pozitivni vidijo, cenijo in spodbujajo vrline ter verjamejo, kaj vse lahko človek odpravi - in postane drugačen, nov...

Nedostojno vsebino piscu narekuje (šepeta, inducira) neraziskana telesna vsebina, notranje in zunanje prepletene z eteričnim in astralnim svetom, v katerem mrgoli prepletene kozmično življenje... To se na svojstvene načine razvija oz. izraža tudi skozi človeka, v pozitivnem in negativnem. Da negativno poizkuša sebe-bližnje zmotiti, vzdrževati obstoječe ravnovesje lastnih sil, v pozitivnem onemogočiti in obratno je spoznanje, ki mu posameznik v duhovnem razvoju budno sledi.

Nedojemljivost običajno razvrva negativne sile podobno kot dojemljivost ali sprejemanje pozitivno umirja. Trening višjega razumevanja delovanja kozmičnih sil ali bitij omogoča samoobvladovanje - notranji mir.

Ko se nekoga ponižuje, kritizira, se samoreflektira lasten manjko - kogar in kar se kritizira. Priporočljivo je pri tem dobro poslušati sebe-druge.

Navadno se človek v tem-in-onem kar razgovori, besediči, izusti vse kar mu prileti v glavo. V zanosu (na nemir se priklopijo zle sile) ko

besede hranijo novo pritekajoče besede je nezmožen filtracije oz. selekcije med poz. in neg. kanalom induciranih misli. Za filtracijo oz. selekcijo, še posebej pozitivnih misli so potrebni namreč trenutki (v skrajnem slučaju - zakaj modreci obmolknejo?), ustrezen čas za spomin na dotlej zgrešene odzive, osebna izkustva... Spoznanje, da smo se nedostojno v preteklosti izražali, ustvarja pogoje notranje rezerviranosti, kar omogoča primerno koncentracijo, notranjo moč volje, da se (v afektivnih mislih) zadržimo. V bistvu nekako počakamo, da nam je dan miselni tok iz 'enega' (od mnogih) višjega nivoja, katere so poslušalca bolj korektne ali pozitivne - ako je 'prisoten' v stanju da jih izrečene, sploh sprejme...

Ena sama napačna beseda (resnica ali laž) lahko usodno vpliva na celo življenje posameznika. Npr. če moški izusti napačno besedo ženski, če na sodišču izrečemo...

Nasplošno (100%, samo občasno nekaj promil manj) je današnji človek 'baterija' za jalovo besedičenje - ko veliko preveč govori, pisari, še lažje pa mehanično odtipka. Ker ob tem malo resnice izpove je pogosto kontraproduktiven, česar si le redko prizna. Za produktivno resnico je potreben specifičen napor. Večina piscev (slabih eteričnih teles) je v jalovem besedičenju tako transparentnih, da njihovih (astralno mrtvih) vsebin nikoli več ne preberemo.

Številni, ki bolj jalovo delujejo v 'sistemu' zmotno mislijo, da služijo tudi sočloveku. Prihodnost z vsemi posledicami (npr. boleznimi) jim lahko odpre oči, da so nekje, v rosnih 'študijskih' letih 'zavozili', odtlej bili 'preusmerjeni'...

Saj »Tako, kot modrec ima in vidi svojo preteklost, tako ima in se vidi prihodnost povprečne duše...«

Pri komunikaciji med duhovnim (dvojnim) in navadnim (duševnim) človekom se negativne sile lahko še posebej izživijo, ako sta v pristnejšem odnosu, med bližnjimi: oče-hči, mož-žena, mati-sin...

Obsojanje, poniževanje, diskreditacija, omalovaževanje... vrlin, položaja, zaslug, poslanstva, strokovnosti... - tipični mentalni programi negativne obrambe v namišljeni iluziji lastne veljave iz prisotnega neposredno črpajo vitalno energijo predvsem skozi bolečino srca. Podobno nima korektnega mnenja: berač o

premožnem, mlad o starem, ženska o moškem, debeluh o vitkem, učenec o učitelju, len o pridnem, gradbinec o arhitektu, avtomobilist o kolesarju...torej v vsem in celo do minimalnih razlik, v smislu: »jaz sem pa bil na teku kar za 7 sekund pred teboj.«

Tuzemno iskreno neposredno opravičilo ali posredno kesanje nad izrečenim lahko doseže le nekaj simbolnega, z dejansko spravo nekaj več.

Bolečine povzročene drugim se v kamaloki, večidel, običajno kar v celoti doživijo kot samotrpljenje. Vtisnejo se v karmični spomin kot duševen poriv za (možno) izravnavo v naslednjem življenju ali še kasneje, do popolne odprave.

Najprej se zadeve o katerih se govori ali piše dodobra prouči, potem se lahko o tem govori. Nekdo, ki o nečem prebere na stotih straneh ne more izgraditi enakega mnenja, kot nekdo, ki toisto raziskuje na tisočih straneh.

Ko se nekaj proučuje pri 25-ih letih, to ni isto dožemanje kot pri 50-ih.

Če igrate na klavir, to ni isto kot če ga tudi izdelate in vendar govorimo o istem klavirju. Poznate svoj avto kot tisti inženirji, ki so ga izdelali?

Telo se menja, organizacija uma, dožemanje se menja, zato pozorneje prisluhnemo oz. se pogovarjamo s starejšimi...

Npr. ko nek inženir spregovori o avtu, mikrokirurg o trasplantaciji, jim še posebej prisluhnemo, saj svoje življenjsko poslanstvo v dejstvih iz-živijo.

Danes skoraj vsi o skoraj vsem komentirajo.

Lahko sploh obstaja kdo ali kaj, ki nas 'o vsem' zmore ustrezno podučiti?

Predanost Bitju Antropozofije, nas v marsičem, še najbolj približa.

V prehodnem obdobju, ki mu z zanimanjem sledimo, bo vsak v specifičnem konfliktu (bolezni vseh vrst) s seboj, posledično z vsakim drugim!

Ker bo več boleznih bo tudi več konfliktov - ali obratno.

Ako ne moremo pomagati vsaj ne odmagajmo.

Ko sebe proučimo, manj govorimo.

V objektivnem jeziku postane človek redkobeseden, razen ko gre za predajanje znanja. Pri predajanju znanja negativen obmolke,

dočim se pozitiven razdaja, rad obrazloži. Ko nima komu, ni primerno razumljen ali ne sme, takrat tudi on zavestno obmolkne. Duhoven človek zato vedno bolj (v tišini) živi komunikacijo z duhovnimi bitji. Po potrebi se lahko 'podrejen' spusti na raven drugih, jim ustrezno sledi, da (družbeno) primerno sprejet preveč ne izstopa. S svojimi nižjimi jazi v pogovoru z znanci komaj kaj odstopa, uporablja podoben besednjak, takrat višjega človeka v sebi izostavi oz. diferencira da sočasno vzdržuje zavest še za paralelne misli iz duhovnega sveta.

To in vsako tematiko se lahko obrazloži iz različnih perspektiv: 12-ih zodiakalnih, 7-ih planetarnih, 7-ih stopenj Zavesti, mnogih medstopenj, številnih pristopov, lociranosti duh. avtoritet - res veliko obrazložitev, torej tu navajamo pikico.

Programirani smo, da smo najprej in predvsem:

- nevedne tuzemne glave, zatem...
- mladi-neučakani, zatem...
- nemoralni, potem...
- negotovi, inspirirani, sanjavci, kasneje...

V teh, številnih osebnostnih atribucijah stalno osciliramo, se dvigamo, padamo, vijugamo, vedno bolj suptilno, kompleksno in strokovno oblikujemo karakter duše, itn.

Nekaj preberemo, nekaj pravilno že vemo ali suvereno čutimo, včasih prisluhnemo drugim ob katerih čutimo izkušnost. Največ nas izučijo lastno življenje, nekaj opažamo in se učimo od drugih.

Pozitivno razpoložen bo Arhimanske sile (intelekt, zavajanje v materialnem) učinkovito spodnesel z notranjim ravnovesjem, pravilnimi duševno-materialnimi odločitvami, močno voljo, nekje zadržanostjo, nekje aktivnostjo, drugačnostjo, zgledom, pogumom, kar se pridobiva s poglobljanjem v Kristov Impulz. Ob tem se lažje prepoznajo in obvladujejo tudi Luciferske sile, ki izkrivljajo oz. zavajajo na duhovni poti.

Se je učinkoviteje učiti iz napak (t.j. napačnih odločitev zaradi zavajanja Arhimana) na sebi ali od napak drugih? Duša duhovnega bojnika ne stremi k slednjem. Ona hoče sebe temeljiteje spoznati. Brezkompromisno, intimno trpljenje naredi samoproučevanje bolj pristno pa skozi krepostno dušo veje duh večjega osebnega izkustva, kar bližnji prepozna.

Ko nemirni iskalec Resnice odgovorno zasluži lastno ne-resnico, prejeto od tega planeta ob tem pa mehanicistično omejenost dojemanja kaj višjega - obmolkne (1. pravilo šolanja višje zavesti, trening Uma). V kolikor je deležen Božje Milosti, učenje hitreje zastavi a s samostojno verifikacijo, tu življenje postane težavno. Neredko se duša znajde na robu med smiselnostjo sobivanja tu in uklonom, izstopom iz telesa, pri katerem pogosto sodeluje strategija močnih zaviralno-sebičnih sil. Prebujenca motijo in ovirajo, predvsem ko se znajde v psihofizičnem debalansu, saj ga na svoji razvojni poti ne potrebujejo.

S perspektive odločnega 'prebujenca', ki je prestal začetne, običajno najtežje izkušnje, skušnjave (in preživel), lahko raznovrstne motnje in ovire sprejema celo kot izziv, orientir za motivacijo v nasprotno, poz. smer.

V vsakem primeru se je potrebno previdno omejiti v izlaganju duhovnih resnic ali dejstev iz 4. in 5. D (skrajno zapostaviti okultna dejstva iz 6. in 7. D) saj brez temeljite predpriprave (genetske predispozicije) navidez učeča dušica, polna začetnega zanosa, telesno lahko izgori, kolabira, umre... poznam primer znanca, že po štirih dneh.

Človek je danes 'praktično' in posledično 'sistemsko' naravnani na čutno dojetje materialističnega. Večinoma prežet z polresnicami in lažmi duševno vegetira, dasiravno mnogi zmotno mislijo da žive; v nekem delu mogoče, a svojega temeljnega, globoko osmišljenega bistva ne o-živijo.

Dojetje duhovnega sveta je namreč tako daleč in drugačno od tuzemnega, da telesna organizacija z obstoječim razmišljanjem, tovrstno dojetje večinoma (celo v afektu, t.j. negativne sile blokirajo pozitivne misli) 'avtomatično' zavrača ali zelo težko sprejema (percepira).

Duša se lahko prehitro, torej nevarno sooči z mnogimi slepimi ulicami, lačna podvprašanj oz. obrazložitev. Notranji obup, nevzdržnost, bitke med mnogoterimi silami in dušo ustvarjajo stanje duševne negotovosti še dolga leta, saj je za duševno dojetje potrebno um-ovanje primerno usposobiti, pravilno zaganjati in vedno strokovneje posodabljati, upravljati.

Kaj vse je lažno (robotizirano) lahko proučevalec resnice vseživljenjsko ugotavlja in si priznava vedno kasneje in za nazaj, vedno jutri za danes

(torej bom jutri v napisanem izsledil še kako napako, eh), v skladu z uravnovešenim razvojem duhovnih čutil, 'sublimacija' telesnosti, stalno transmutacijo uma. Duhovna pot iziskuje proučevanje mnogih miselnih algoritmov in stalnih spremenljivk (relativnosti), med grobo materijo in finim duhom.

Kleno dušo notranje sili, želi si učinkoviteje se zaviheteti, hitreje zblížati se s kozmično zavestjo, da si zastavi še bolj intenzivno vprašanje:

Kaj vse ni lažno? Kaj vse ni programirano?

Individuumov na višjem nivoju Zavesti se ne komentira, saj je to predvsem znamenje inferiornosti, ker nekoga ne dosegamo, priznanje lastnega manjka, včasih celo občutka lastne ničevosti. Lahko pa se iz višjega nivoja Zavesti (navzdol) in po potrebi navaja, vendar objektivna dejstva, taktno, blago, neobsojajoče. Zakaj slednje? Ker človek nikoli ni kriv ampak njegova vsebina, za katero On ne ve, jo ne pozna. Duhovno korektnije je torej reči, da so v človeku krivi predsodki, zablode, neznanje o sebi-drugih, fobije, travme, spomini, dogme, programi, entitete, implantati, tvorbe, bitja - kar vse ima svoje življenje, namen in smoter.

Vsemu naštetemu pa gre pozor!

Vsakršno, tudi milejše ali parcialno obsojanje, biločesa kaj šele bilokoga, vsebuje (karmične) posledice za kritika ali tožnika, in za druge, drugo...

Ko duhovno se spregovori, poslušalec naj sebe/jezik-avost in meglene vsebine zadrži. Duhovno besedo se iskreno premeditira, navznoter, potem k drugim-navzven umesti ali preizkusi, da se lahko v lastnem spoznanju zori, vsebini, ki je skupna vsem, in ki vse povezuje.

Ako poslušalca premaga sila jezična, duhoven (odtlej) naj postane bistveno bolj molčeč in bolj človeški, navaden, primerno 'subjektiven'. Strokovno in primerno (plitko-kratko) se lahko odgovori le na suvereno postavljena vprašanja. Minejo lahko leta, desetletja preden se lahko o čem duhovnem korektno spregovori.

Bog Oče je nepredstavljivo modro, tisočletja osmišljajal sestop in scenarij Krista (Eksusija) v Jezusu, in scenarije apostolov, ki se

predvidljivo simbolno izražajo v vsakem posamezniku, ki začuti klic k višjem...

Oče je predstavil 1. scenarij, najnižje stopnje (slabost učenca) duhovnega izkoraka (izdati duhovnega odposlanca nedojemljivim), v katerem Juda iz Kariota, po zadnji večerji odide sovražniku, privrženecem Kaife, ter izda kje se Jezus fizično nahaja; sram v Judi je postal tako močan, da se je za tem kmalu obesil.

Sram spremlja v neki meri vsakega, ki pristopa k drugačnemu človeku kot je sam oz. kakršnega je bil dotlej vajen srečevati, se z njim družiti, pogovarjati.

Vplivi zastarelega verovanja, takrat v Petru so bili močnejši od novo zastavljenega učenja po Kristusu.

Opustiti dotlej pridobljena zastarela znanja, dogme, javno mnenje...

Podobno nedojemanje gre današnjem učencu, ko pristopi tolmačenju, ki drugače zaobjame dušo (malo z desne) in srce (malo z leve) kot dotedanje učenje. Zavreči lastno, desetletja dolgo priučeno zgodovino miselnosti, pristopiti pa pristnem srčnem dojetanju, terja drugačen pristop in miselnost. Težavno je, kot otroka naučiti črke, da jih sliši in lahko napiše; to večina otrok sicer obvlada, vendar jim objektivna vsebina ne gre niti v poznem življenju.

Pri 'zrelem' tridesetletniku, ki se težje m-uči (smatra, da upravlja s svojo voljo a stremi udobju mentalne pasivnosti), pa gre učenje duševne abecede še težje, saj se lahko prepozna, koliko je 'duševno' pismenih, ko je sodobno pisanje tako mrtvo, nestanovitno.

Omenjeno lahko podoživite v razliki med prebiranjem antropozofske ali neke druge strokovne vsebine.

Oče je prikazal 2. stopnjo, ko učenec Peter, na veliki petek že ob svitu, kar 3x zataji svojega učitelja v Jezusu...

Obrazložitev lahko primerno povzamete od zgoraj...

Oče je orisal 3. stopnico duhovnega izkoraka - ne verjeti, ko je Jezus od mrtvih vstal, se prikazal Mariji, dokler se nevernega Tomaža ni dotaknil. Danes, večina ne verjame če ne vidi z očmi, ne otipa...

Pravi vernik nadčutno, v srcu, verjame v obstoj nevidnega. Na zdrav način malce negotov, razvrvan, a ob vztrajnem razvoju so mu dani impulzi, ki vero za nazaj osmišljajo, utrjujejo ter ga spodbujajo k nadaljnjem verovanju.

Kripto-spomine za doseganje Znanja nosimo v sebi. Tam-globoko se pristno prepoznava okultne Resnice, katere prebujeni v spominu, drugim jih za višje življenje posreduje.

...Orisan je tudi scenarij največjega med apostoli, katerega je Kristus po treh dneh obudil od navidez fizične smrti (Lazarja), od eterično mrtvega - do prosvetljenega. Soočen z duhovnim svetom je Lazar postal popolnoma drug, tako preobražen človek, da je odtlej postal Janez. Tisti, 'ki ga je Jezus najbolj ljubil', k Soncu napoten, od Sonca 'prosvetljen', najvišji, torej najmanj razumljen Janezov evangelij, v jeziku 7. postatl. epohe.

Danes nekateri posamezniki čutijo, govorijo, da so sončna bitja... Sončevo prosvetljenje se duhovno korektno (celostno, izvorno) lahko doseže načeloma skozi t.i. eterično smrt, ki pa ni več taka kot pri Lazarju ampak je determinirana v skladu z novodobno genetiko...

Vsak proučevalec duhovnega lahko v vlogah apostolov prepoznava konfiguracijo in nivoje lastnih slabosti - da bi lažje prepoznal in suvereno izgradil kreposti.

Pomanjkanje samokontrole, nepozornost, negotovost, nerazpoloženje, pričakovanje... Tu praznino zlahka zaposede vsebina razdvajanja, s čimer se sile Arhimana inteligentno-prikrito posmehujejo hrepenenju posameznika po duhovni hrani, še posebno pa vlogi duhovnega (bitja) v človeku. »Blagor tistim, ki ste povabljeni pod mojo streho" - okrilje blagoslova, verovanja, varovanja.«

Omenjena pravila ali Zakonitosti tega in onega (torej vsega) je potrebno zasledovati v ustrezni duhovno znanstveni literaturi, od duhovnih ljudi, ne od intelektualcev, znanstvenikov, teologov, duhovnih entuziastov.

Večini danes modernih, poduhovljenih vsebin primanjkuje obvladovanje osnovnih postulatov, predvsem pa pomanjkanja osebnih duhovnih izkustev. Ugibanje, teoretiziranje, analiziranje, leporečje, pomeni zavajanje.

Iz vsake vsebine se da prepoznati stopnjo eterične (duhovne) nerazvitosti pisca. Različne vsebine različno pronicajo v um. Eterične smeti (npr. miselnost večine filozofov) ne kristalizirajo ustrezne duhovne doslednosti pa duša nekatere vsebine hitro odpusti, neke pa v toplem zanosu neguje in jih kasneje sprejme za svoje.

Skozi celostno katarzo, prebiti se v duhovne regije dojemanja Sveta - je izjemno težko. Redki ('diplomiranci 4.OPD') jo dosegajo predvsem tuzemno (nivo malce nad new-age). S parcialno, večinoma materialistično gnostiko se prosvetljenje ne dosega. V kolikor pa praktično gnostiko pravilno ogledamo skozi oči duhovne znanosti lahko, kot vezni člen k 1. stopnji (nižje) duhovnosti znatno pripomore, naredi antropozofijo veliko bolj živo, življenjsko.

Vsem je dano, da se usodo Krista v Jezusu in apostolov primerno podoživlja v sebi - enim bolj, drugim manj 'blago' - namenjeno je vsem, ki notranjo negotovost (napade) podoživljate a se navkljub prisotnosti motenj v bolečini senzibilnega srca - trudite, trudite. V tišini vas duhovni svet bodri a zahvalo za vse kar počnete je potrebno pridobiti v sebi.

Priznaj resnico o sebi.

Si duhovno samozavesten in na tem dodatno gradiš. Duhovni ne išče, še manj potrebuje zahvalo od drugih. Kdor jo potrebuje, ujet v samodokazovanje troši vitalno energijo za 'telesne' rezultate (tekmovanja vseh vrst), duševno se odtuja...

Nadaljevanje vsebine namignem po evangelistu Mateju (dojemanju 4. postatlantske epohe, skr. PAE), malo z zavestjo po Marku (dojemanje 5. PAE) v Duhu oz. razpoloženju pisca, ki predal se je živemu bitju Antropozofije, prilagodil; eklekticistično, vedno tako. Kar je višje, po Luki (za 6. PAE) ali Janezu (za 7. PAE) prepuščam posameznikom s predispozicijo - najgloblje (jasnovidno) intuicijo - tam najgloblja Tišina najpravilneje razvija višji Jaz krog Človeka in širi veselje.

Tam so 'razmerja' in orisi med pozitivnim in negativnim drugačni, simbolni.

Človeška duša je divja. Samo skozi to, da jo obrzdamo in doteramo potom ljubezni, preudarnosti in modrosti prihajamo z njo v pravičen odnos.

Ako se naš razvoj ne dogaja na pravičen način potem se kvari z močmi luciferskih bitij sedmere pod-vrste.

Nevihte v človeški duši, ki divjajo in besnijo je potrebno spoznati in ko se jih, se lahko duša osvobodi nižjega in po 'nekih' 200-tih letih samoproučevanja, privede v duševni red, in duhovno zastavi.

Naša dolžnost je, da ne ustvarjamo nereda v osebnem razvoju ko neprestano kršimo svete zakone razvoja duše.

Kadar se želi takoj sporočati ono, kar zaobjame neko dušo v mislih ali celo v pisanju, to odgovarja egoizmu. Ko se neka ideja pojavi, mora duša vstopiti v določen ritem, mora dozoreti tokom časa, pri katerem duša sama opazi svoj ritem, da ideja vstopi v globino duše, kasneje postane bolj zrela, da poprime zunanjo astralno substanco, da idejo krsti Duh sveta. Ko se neka težnja v mislih pojavi, dozori šele po nekem času (npr. težnja po tej vsebini, mala ideja, naj bi zorela 4 x 7 dni časa, četudi je zorela predvsem za čistopis.

Torej, šele po nekaj tednih obstaja možnost, da se v duši izvrši proces oploditve, zato je potrebno da dotlej strpno nosimo impulze misli in dejanj, dokler jih ne blagoslovi sveti duh in jih izrazi v dozorelem stanju - šele takrat jih lahko predamo svetu kot lastne; torej večinoma niso: moje, tvoje, njegove...

Za velike ideje ca. 4 x 7 let, npr. ko po Antropozofskem društvu Slovenije (osmišljeno 1993, ustanovljeno 2007), preko Duhovnega sveta Slovenije (10.03.2018) - pristopamo veliki ideji 2022/23.

V primernem smislu lahko ustvarja samo tisti, ki ne hiti takoj iznašati neke 'svoje' a od katerega diha ali duha? 'navdihnjene' misli. Tisti, ki ve, kaj se stalno ponavlja v njegovo dušo po makrokozmosu, bo pravilnost sveta doživel tudi v sebi - mikrokozmično.

Nikakor ne moremo napredovati v bilo katerem stvarnem spoznanju o višjih stvareh ako jim vedno pristopamo samo iz ene strani. Nikoli ne smemo izgubiti ponižno čutenje, da so vse naše predstave lahko le videnja dosežena zgolj iz enega pogleda. Ne približuj se nekem velikem vprašanju na hitro in iz ene strani, temveč iz večih duhovnih strani.

Brez razpoloženja te skromnosti ne gremo dalje v duhovnem življenju.

Človeku, ki je preveč občutljiv, t.j. ki večinoma uporablja zunanja čutila, ne moremo dati obrazložitev duhovnih nauk, saj le-ti pripadajo duhovnim čutilom, torej duhovnemu bitju. Duša ne more živeti v miru saj ima globoko potrebo pridobivanja odgovorov na mnoga vprašanja.

Mar ni naravno, da je pot k najvišjemu tudi najtežji?

Mi lahko dosežemo napredek le ako je etično upravičen, v kolikor lahko drugim z jasnovidnostjo lahko koristimo, da se ono kar nekdo

doseže kot sluga sveta, doseže tudi za druge. Nevarno je vstopiti v duhovno oblast nepripravljen, tam se ne more doseči nič egoističnega za svoje življenje v fizičnem planu; je pa marsikaj 'neverjetnega' mogoče oz. možno...

Vzpenjanje v duhovni svet poustvarja posledice, da človek presega svoje navade, izučenost skozi vse okrog nas.

Prej zelo skromen posameznik, pod vplivom vrtoglavice ob duhovnem razvoju, začne sedaj izkazovati prevzetnost, začnjenja govoriti neumnosti, ponavlja iste navedbe, celo prepričuje, saj slab v opornih točkah, ne najde samoorientacije.

V polni predanosti do duhovno znanstvenih odkritij pridobivamo sredstva proti duhovni vrtoglavici in nesigurnosti tu in tam. V duhovnem mora postati zavestno tisto kar je nezavedno.

Samo resna duševna vzgoja, čiščenje osebnih lastnosti, onemogoča preobčutljivost, ko ima nekdo, iz vseh strani duhovne vbode, in jih širi na druge zaradi samovoljnega pričakovanja za duhovnim.

Na nobenem področju ne sveti neresnica tako močno kot na področju duhovnega - govoriti 'v oblakih', abstraktno. V kolikor pa se tak egoizem prizna, se ima vsaj impulz da se ga osvobaja. Uspeva, raste samo resnica iz duhovnega sveta in plodna za svet. Kar je neresnično je gotovo neplodno in brez odziva - to se vrača nazaj z močnim udarom na raznašalca neresnic, obtoževalca.

Duša instinktivno čuti, ko se spregovori resnica četudi instinkt ni dovolj.

V kolikor gremo naprej postajamo vse bolj skromni in previdni, da resnice, pridobljene na višjih nivojih prevedemo v jezik navadnega življenja. Da se jo naredi razumljivo zdravi logiki potrjenega uvida - to je najtežja naloga, ob tem pa jo je potrebno še, vsakemu primerno, posredovati.

Da pa bi v Resnico vstopili je potrebno zbrati notranje moči - da obmolknemo. Da - Šele v negativni tišini se nam lahko odpro vrata v duhovni svet. Človek ne najde te volje v sebi, bolj ga goni nekaj drugega in to gotovo ni njegova volja. Le čigava je?

Človek lahko razume nek (duhoven) pojem le preko pojmovanja, ki ga je prej sprejel a ga stvarnost sveta stalno korigira dokler ne prizna resnice o zunanjem svetu. Zrel za resnico postane, kdor jo

prenese, četudi je ona nasprotna njegovi resnici, in ki v svoji ničemer ne stremlji, dokler mu ni pravilno predana.

Resnice se lahko utrjujejo le v duhovnem svetu, zato pozornost pri lastnem utrjevanju višjih resnic, pri katerih je potrebno biti čimbolj nezaupljiv.

V kolikor stremimo rezultatom od objektivne vrednosti se čuvajmo raziskovanja svojega življenja. Čim dlje od sebe kar se tiče osebnosti, nižjim egom - napram višjem Jazu, duhovnem 'egu'.

Večina astralnih slik, ki se prikažejo ljudem niso nič drugega kot odraz lastnih želja in strasti, zato je velika pozornost ob raziskovanju vsega kar sam doživlja nadčutno. Da se spre-govori o nevidnem, je potrebno dosežati sveto razpoloženje. Zapisovanje nima velike vrednosti temveč živa, pobožna beseda, ki človeka kasneje budi in reproducira tisto, kar je od zgoraj razodeto in obrazloženo.

Kar se nahaja na papirju ni isto kot neposredno razodeto, ne more biti, zato je danes veliko tekstov črnomagijskih saj se živost pretvori ali dojema kot mrtva beseda, kar pomanjkljivo okrepljuje dušo.

... V napisanem, nenapisanem, med vrsticami, med besedami, vedno prepustimo tebi, proučevalcu n e k a j p r o s t o
r a . . .

Da se potrujiš razmišljati, ko se govori v slikovitem, imaginativnem - od teh misli h tvojim, od moje h tvoji duši.

Da napisano zmoeš uporabiti v fizičnem planu, da korektno vneseš v svet - ako si s takim duhom obdarjen. Ako to pozorno bereš, si že. Ne le da 'verjameš', temveč da s proučenim izkazuješ znanje, samobvladovanje, da pojmovanje ponovno ponotranjeno prežameš z duhovnim sebstvom.

Za to so potrebne nujne in stalne spodbude na višje, tudi s tem pisanjem, torej vezo med tistim kar razvijaš kot pojem in predstavami notranjega življenja, kar je nasprotno današnji filozofiji in psihologiji, ki take veze izničuje.

Razpoloženje ljudi za kaj takega je še zelo daleč od duhovnosti v bodočnosti, ki pa nam realno prihaja naproti, kot preteklost vlečemo za seboj.

Po 35-ih letih našega življenja, ko telo umira, odtlej šele začenja se duhovni vzpon, sestop, razvoj duha. To je pot v osamljenost, puščavo duše.

Spoznaj tako osamljenost, govori o tem, posti se 40 dni... je potrebno del sebe potisniti v praznino, da oživijo druge stvari - objave iz duhovnega sveta.

Ob prisotnosti duhovnega bitja, ki se spusti v primerno dušo se prebujajo specifične moči, da bi tako bitje dovedle v neskladje s svojo okolico. Da bi se razvoju človeštva lahko dali impulzi na višje, so vedno potrebne neskladnosti, ko je potrebno preiti k popolnosti.

Si ti, duša, bolj v skladu ali neskladju z okolico?

Današnji človek je nagnjen, da vsako duhovno osebo smatra zgolj toliko razvito kot sam sebe. Ne obvladuje pa dovolj skušnjav z okoljem, kot se srečujejo nosilci duhovnih ali manj duhovnih poti, ki od duhovnih bitij so ali prejema in razvijajo inspiracijo in intuicijo. Temeljito in predano, daleč od dožemanja ljudi, nekateri celo daleč od dožemanja prosvetljenih, kjer ne prihaja v obzir individualni razvoj, ko skozi nekoga in zaradi nečesa deluje neko duhovno bitje.

Vsak posameznik, odgovarjajoča osebnost ima določen duh, ki ga je izbral za neko nalogo. Vsak. In nek miselni kolektiv upravlja tudi z nami oz. z našo grupo.

Miselni kolektiv vedno izbere najbolj odgovarjajočo osebnost.

Npr. ge. Lauri, ki kanalizira Kassiopejce, in odgovarjajočim sodelujočim, gre gotovo izjemna zasluga. Spoštljivo se ji-m zahvaljujemo. Dobro je, da se globlje proučuje tudi druge vsebine transkript, saj je vsepovsod kaj prikritega (okultnega) namenjeno prosvetljenim. Miselni kolektivi zelo dobro vedo in predvidijo vpliv informacij na prosvetljene (posledično na ves planet), vendar vsebine primerno prikrijejo, da ne kršijo svobodne volje - nedožemanja prisotnih, 'odsotnih', torej velike večine.

'Prebrati' je tudi to 'kanaliziranje' večkrat in s časovnim zamikom, da se uvidi nova vsebina, novi intenzivi, novi izzivi, večplastnost in dolgosežnost.

Prehod od čutnega v duhovno videnje lahko primerjamo z ribo, ki se iz vode iznese na zrak. No, ki bi se predpripravila in svoje mehurje

pretvorila v pljuča. Podobno se mora usposobiti duša, da določene moči v drugem elementu uporabi v prihajajoči epohi. V tej se ne bo moglo dalje živeti (preživeti) ako se človek ne vživi v nov element pa bodo ljudje živel (živijo) v 'pomanjkanju zraka'.

V pogledu na duhovne pojme bodo iskali zrak in Mi, duhovni znanstveniki, ga bomo nekaterim lahko dali, zelo težko pa tistim, ki še vedno žele zadržati 'škrge' - mnoga zaviranja in prepreke.

Kdor hoče udobnost v duhovnem svetu, ta naj išče na drugih poteh, stran-poteh, v orientalnem budizmu, v arabizmu, mohamedanstvu... (podrobneje o tem kje drugje)

Lahko si odpočije-š v budističnih spisih, koranu, new-age literaturi, pa se mogoče kasneje in močnejše zavihti-š h ravni, strmi in kleni poti os./družbenega razvoja po Kristologiji, Kristjanu R., antropozofiji po Rudolfu Steinerju - Bitju Antropozofije - Duhu Mihaelizma, torej od Kristusa v Jezusu h Kristusu v Kozmosu.

Tu ne gre za omalovaževanje ničesar in nikogar ampak za karakteristike, da imajo religije, prilagojene posameznim narodom, plemenom, času, nekaj sebičnega, prilagojenega, zaobjetega po njihovi krvi, psihosomatiki, dočim je Jezus, kjer je rojen deloval najmanj. Kristusa je usvojil zahod zaradi najvišjih duševnih razlogov ne po krvnih vezah. Od samega začetka, sestopa Adama, je bilo zastavljeno, da bo to veroizpoved za vse ljudi brez razlik v verovanju, nacionalnosti, plemenu, rasi in vsemu kar razdvaja ljudi - za razvoj občečloveškega.

Misterij na Golgoti se je zgodil za vse ljudi, z aktivacijo vseh duš planeta v kristjane, brez raznih poizkusov 'pokristjanjevanja'. Največji ideal za Zemljo, do katerega ljudje še pridejo, ko sebi duše to objasnijo.

Religije zaobjemajo le eterske moči, preobražajo etersko telo dočim je za razumevanje Misterija na Golgoti potrebno sprejeti moči iz Sončeve sfere, zato je vsaki duši iskati Kristusovo, zaradi 'rešitve' vseh ljudi, bodočnosti človeškega roda na Zemlji.

Kdor suvereno stremi resnici za današnji čas, v intelektualnem skladu z novo jasnovidnostjo, ta se že potrudi slediti kreposti Kristovega zgleda, invokacije Kristjana Rozenkrojca - pisnih obrazložitev antropozofije + neo, vse po impulzu Mihaelizma - velike Duhove ob Kristusu, ki ne klonejo...

Kjer se mešajo nasprotja med drugimi religijami in pravilnim dojetjem krščanstva (ali do neke grupe ali naloge), je nujno izreči, tu je merodajno zahodno duhovno življenje, ki se izgrajuje s predanim samo-izpraševanjem potom uma, razuma, intelekta in srca.

Tla lahkomišelnega verovanja niso naša, samo na osnovi mukotrpnega proučevanja, včasih skozi težke resnice lahko izgrajujemo duhovno znanost. Nobeno ustvarjanje nima trajne vrednosti ako ne izvira iz duha, ker z vsem kar se dela, človek stoji pod vodstvom duhovnega življenja.

Na Mesecu zaostala določena luciferska bitja so se kot zvodniki približala astralnemu telesu človeka. Z Razlogom, da bi pristopil k obvladovanju tega in onega v svojem bazenu nižjih jazov. Da bi premagali to in ono, se vzdignili v sfere kamor pripada tvoj višji Jaz - v duhu Goetheja: » A dotlej dokler to nimaš, To umri in postani. Ti si samo otožen gost na žalostni zemlji.«

Človek nosi v sebi (za-)ostala naravna carstva, tisto kar obstaja zunaj, kar je skladno zedinil v sebi v svojem razvoju, potiskajoč slabše razvito, v stremljenju za razvitim.

Če to razumemo, nam postane jasno, da duhovna individua naravno potiska neduhovno na stran. Spoštljivo se vsakemu ne+človeškemu bitju zahvaljujemo za osebne lekcije, doprinos (1. kriščansko posvečenje). Nekateri razvoju (lekcijam) hitreje stremijo. Človeka pri-vleče naprej, k razvitim ljudem oz. v bolj razvito.

Kar zunaj se širi vse to v človeku živi. Svojo nižjo naravo lahko obvlada, da jo dovede v pravičen odnos do sebe, da mu lahko pripomore.

Kadar duhovne tajne postanejo znanost, takrat se bodo lahko javno iznašale in takrat šele bi lahko zaobjele srce. V kolikor te misli postanejo aktivne v tvoji duši, imaš mesece veliko spodbudo za lastno dušo, lahko mesece predeluješ te misli, lahko ti duša preraste v neko zgradbo. Ves skup resnic obstaja kot klica v vsaki posamezni duši, in lahko vzcveti - kadar jih z dušo sprejmeš...

Pri največjem delu človeštva se bo izpostavljala globoka antipatija do duhovnih znanosti, njih dejstva pa veljala za fantaziranje in neumnosti. Vsem nam je potrebna izjemna pozornost, da se o tem ne govori navadnim ljudem, ki tega ne morejo razumeti. V 'jazu', ki sedaj živi v ljudeh se ne more uporabiti tak ego. Takega je potrebno

odpustiti, izničiti in ponovno oživetiti v višji obliki, da vstaneš kot en višji Človek, da iz smrti prejšnjega 'jaza' vstopiš v novo življenje, kjer tvoja beseda vstopi v višjo sfero, Logos, harmonijo...

Iskrena opazka ali kritika je vedno možna, celo takrat ko je posameznik za začetku poti, na posvečenih pa je, da jo prepoznajo (od katerega duhovnega bitja prihaja, namen...) in po potrebi primerno umestijo.

Zaradi občasnih drobnih dejstev, za katere je dobro, da smo jih deležni, ne moremo zapustiti resnost in resnicoljubnost, ki jo dolgujemo našemu gibanju.

Kar je na fizičnem planu naša aktivnost, temu v duhovnem svetu odgovarja sposobnost, da z mirom v duši pričakamo temu primerna dogajanja.

Blagoslov prihaja po zaslugi Miru v naših dušah.

Duhovni ne smemo vršiti neko propagando, kot je navadno v fizičnem svetu, ker se podpomoč nečemu ali nekemu dogaja oz. zgodi v duhovnem svetu.

Podobnih vsebin ne posvečamo posameznikom a smo jim hvaležni za impulz, ta lahko mnoge spodbudi k proučevanju in razumevanju tega in onega. Tematika je aktualna vsaki duhovni individui, vsak umesti kolikor lahko, subtilnejša opažanja sledijo kasneje...

Zasledite v pisanju neke negativnosti? One so tu, z namenom, vzemite jih na znanje, za ozemljitev. Namreč, kar je neka duša že dosegla, mnogi ne dojemajo oz. (jo) ne potrebujejo, kar pa je posledično opustila, mnogi (npr. opazko, popravek, obrazložitev) še potrebujejo.

Ta vsebina komajkje presega 5. stopnjo zavesti - prosim, upoštevajte to.

Ni, da se globlje, pozitivneje ali strokovneje ne zmore, temveč ali je slednje, ob vsem navedenem sploh umestno?

Ako potapljač ne obvladuje plitvin morja - se lahko varno spusti v globine?

Z nekom, ki dosega 3. stopnjo zavesti se primerno-načelno komunicira predvsem iz 4. stopnje; podobno se napreduje v duhovne globine.

Osebe, grupa, poslanstvo ADS je že bilo napadano in bo še bolj!

Brez truda in vztrajnosti se ne doseže stanovitnosti višje zavesti, še manj izvrši naloge vezane na duhovno poslanstvo, čemur večina sicer stremi a redkokdaj pravilno zastavi ako kaj zastavi.

Diferenciacija med duhovnimi in (za-) ostalimi terja izjemne notranje moči. Ni nas le ducat, prišteti je še stotine simpatizerjev, stotine proučevalcev spletne strani Antropozofskega društva. Številni se še pridružijo, ko složni v duhu delovanja in nalog bomo prepoznani.

Zavzemamo vse bolj stališča Prioritet, v katerem posamezniki ne igrajo(-mo) posebne ampak drugačne vloge. Vzdržujemo dostojen kanal za izvrševanje Božje Ideje, zaupane zaradi osebnostnih predispozicij (nekateri klonejo, drugi se pridružijo) članov DSS, t.j. nagnjenosti služenja, nekje odrekanja, drugačnih pristopov, prilagajanja, nadčutom dolžnosti, duhovne vesti...

ADS oz. DSS zastavlja iz močnih, duhovnih temeljev. Ima katera grupa močnejše?

Dolžni smo, po-trudimo se strokovno, zadržano odzivati na napačne obrazložitve, nestrokovnost, namigovanja. Strokovno pozitivno! - da ne sprožimo revoltov, negativnih karmičnih reakcij.

Strpno toleriramo in sprejemamo 'občutljive' in šibke, ki duševno-duhovnem šele pristopajo.

**...najbolj spodbujajo, zanimivo - ravno Našo grupo,
zato sledimo Ideji Antropozofije,
smernicam planeta - postavljenim pred Nas...**

Jasen dan, 26.08.2019